proa de palamós

abril 1.976 • nº 114 • 25 Ptes

la lluita dels pescadors

associacions de veins

palamós: primer pas polític

Archiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n14

TRAMONTAN

MUEBLES
ARTESANIA
DECORACION

Sala de Exposiciones

Construcción y restauración de
muebles de todos los estilos
Proyectos de decoración en general.
Tapicerías, fundas, cortinajes
Lámparas, etc.

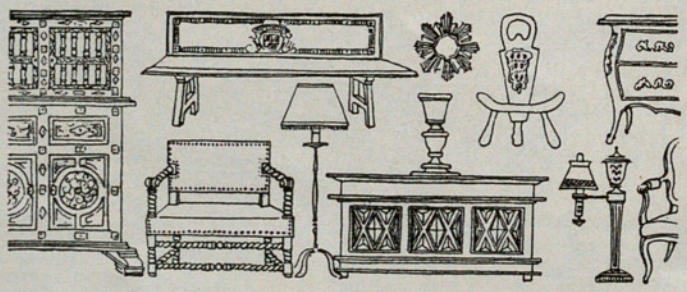

Avda. Generalísimo, 61 - Teléfono 31 44 85

PALAMÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04-n114

proa de palamos

Abril 1976 - N.º 114 - 25 Pessetes

Òrgan de la Casa Municipal «Villa de Palamós»

Director:
LLUIS BOFILL SERRA

Col·laboradors:
ALBERT ARBÓS
RUBÉN FORNÓS
M.ª CARME PRATS
RAFEL NADAL
EDUARD CULUBRET
ENRIC FIGUERAS
FRANCESC SANCHEZ
ENRIC MARSAL
JESÚS CALM
ENRIC CASTELLÓ
TERE ROMANÍ
XICU SERRAT

Direcció tècnica i diseny:
CARLES GARRIDO
JOAN ALIU

Publicitat:
PERE CASELLAS

Secretaria:
JANINE GASULL
JULI RIBOT

Imprimeix:
IMPREMTA GRASSOT
Londres, 16 - PALAMOS - 1976

Fotogravats:
FOTOGRAVATS-GIRONA

Dipòsit Legal: GE-176-1965

La flota pesquera en espera de su dársena

Cuarenta y siete barcas de arrastre con un total de 1.725 toneladas y nueve unidades de cerco («teranyines») con 145 toneladas, más las embarcaciones menores dedicadas al palangre, armayada y nasa, forman la flota pesquera de Palamós. Las barcas de arrastre y las de cerco se valoran en unos 300 millones de pesetas y sus dotaciones suman 350 hombres a los que hay que añadir alrededor de 50 puestos de trabajo en tierra. En 1975 se obtuvieron 1.278 toneladas de pescado con un valor de venta en lonja de 116 millones de pesetas. Aún admitiendo que la pesca es relativamente escasa —y lo será cada día más a medida que avance la contaminación del Mediterráneo— conviene pensar en nuestra industria pesquera en función de los 400 puestos de trabajo y de los 300 millones de inversión para asignarle su justa importancia en el panorama socio-económico de Palamós.

Importancia que justifica de sobra un adecuado abrigo para su valioso utillaje —las barcas— mientras están en puerto. Pero ocurre, contra toda lógica, que esa flota no posee un alojamiento propio dentro del puerto. Parte de ella tiene que estar fondeada a la gira entre el muelle comercial y el dique, con todos los inconvenientes que ello supone; y el resto se atraca al muelle comercial en situación de precario, es decir, con obligación de ceder su puesto si éste se necesita para el atraque de buques mercantes. En el caso de un fuerte temporal, ni unas ni otras están en condiciones razonabhles de seguridad. Es cierto que en bastantes años no se ha perdido ninguna barca ni apenas ha habido averías debidas al mal tiempo, lo cual cabe relacionar con el hecho sorprendente de que no hemos tenido temporales serios de levante ni se ha desencadenado ninguna «migjornada» de las que tanta y tan justificada mala fama tenían años atrás; pero nada autoriza a creer que su posibilidad haya quedado descartada de nuestro futuro meteorológico y por tanto el riesgo existe siempre, al que se añaden los muchos inconvenientes que comporta el actual estado de cosas.

Todos sabemos que hace muchos años que la industria pesquera de Palamós, representada por su Cofradía, viene clamando por una dársena pesquera. Es una historia de intentos y progresos aparentes que se desvanecen con un cambio de titular del Ministerio de Obras Públicas y vuelta a empezar. Las vicisitudes han sido muchas y muchas las reuniones celebradas y las visitas de ministros y almirantes, pero la realidad es que seguimos sin dársena pesquera.

Por supuesto que el asunto no está abandonado. La Cofradía de Pescadores, con el apoyo del Ayuntamiento, Cámara de Comercio y entidades con intereses en el puerto, consiguió que O.P. ordenara la redacción de un nuevo proyecto de dársena que al parecer satisface las necesidades mínimas del gremio pesquero. Ese proyecto pasó ya la fase de información pública y se halla actualmente en trámite en el MOP, pendiente de aprobación.

A nuestros ojos el proyecto parece ser la solución más simple y más barata compatible con las necesidades mínimas de nuestra flota pesquera, sin generosidades de espacio y con la ventaja —que reconocemos y destacamos— de que puede convivir con los sectores portuarios mercante y deportivo sin que éstos le creen problemas de vecindad o viceversa. Consiste el proyecto en un muelle de 8 metros de ancho que parte del testero del muelle comercial en línea y como prolongación de su paramento sur, o sea en dirección oeste, en una longitud de 130 metros, punto en que se dobla en ángulo recto en dirección al dique de abrigo en una longitud de 80 metros para terminar con un pie o martillo de 15 metros. Se forma así una dársena pasablemente abrigada, con una longitud de muelle interior que estimamos en unos 250 metros. El muelle comercial queda, a su vez, más abrigado al crear el nuevo tramo de 130 metros una zona en el testero más protegida que ahora de los vientos del SW, zona que ha adquirido importancia por ser el lugar de atraque y carga de los kanguros.

Veremos si a ese proyecto le cabe la suerte de convertirse en realidad a corto plazo y podemos ver finalmente solucionado este problema que se viene arrastrando lamentablemente durante tantos años.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04_n113

A partir d'ara tindreu naps i cols tot l'any

naps i cols
punyetetas
en la plaça del forn, nº 4
Palamós (Girona)

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04. n113

cartes al director

Palamós, 28 de març del 1976.

Benvolgut Sr. Director:

Per mitjà de la nostra revista Proa, voldria donar les gràcies a totes les persones que el dissabte dia 27 de març em van collir, curar i ajudar a arribar a casa després d'haver sofert un petit accident.

A tots ells el meu agraïment, en especial al Dr. Santiago Terol que tan ràpidament em va atendre.

Atentament,

M.ª CRISTINA CROSA

Hem rebut del secretariat de «Justícia i pau» amb prec de publicació, la següent nota:

NOSALTRES, cristians de l'Església gironina, reunits a Banyoles el 28 de març de l'any 1976 per reflexionar sobre els **Drets Humans i l'Església**

CONSTATEM:

Que encara ens costa molt acceptar un vertader pluralisme en la nostra societat i en la nostra Església.

Que sovint els cristians ens desentenem de la lluita dels altres homes per fer una societat més justa.

Que fem servir la nostra fe per no comprometre'ns en la tasca de la transformació de la nostra societat.

Que no ens acabem d'adonar que és necessari un canvi radical d'un poble com el nostre que ha viscut quaranta anys adormit i silenciat.

DENUNCIEM:

Les flagrants violacions dels Drets Humans que es produeixen entre nosaltres.

La poca sensibilitat de molts cristians que tenen una responsabilitat en la nostra societat.

El silenci culpable de molts cristians davant de la situació injusta que vivìm.

Les injustícies comeses, en nom de la religió, contra el nostre poble.

PROPOSEM:

Sensibilitzar-nos d'una manera ràpida i eficaç en aquesta campanya a favor dels Drets Humans al nostre país.

Unir-nos a tots els homes i dones que lluiten des de diferents camps a favor dels Drets Humans.

Oblidar els nostres prejudicis religiosos per actuar amb tota responsabilitat en el camp d'allò temporal.

Revisar la nostra fe perquè no estigui en contradicció amb la campanya actual per fer que la nostra societat passi d'un règim autoritari a un règim democràtic.

Estem segurs que la reflexió i la pregària ens ajudaran a tot això. Aquesta Eucaristia que acabem de celebrar, presidida pel nostre bisbe, és una penyora d'aquest compromís públic i col·lectiu que hem pres.

En concret demanen públicament, una vegada més, l'AMNISTIA com a primer pas cap a una autèntica reconciliació entre germans. Desitjaríem que la nostra jerarquia eclesiàstica reculli i faci públic aquest prec.

Que Déu ens hi ajudi. Veniu, Senyor Jesús!

Los imponentes

Todos ustedes saben que hay muchas y muy variadas clases de imponentes. Veamos algunas.

Imponente de dinero, por ejemplo. ¿Cuál es su misión en este mundo? Pues llevar y llevar dinero a los bancos y cajas de ahorro y meterlo en una cuenta. Ese afortunado mortal es llamado imponente por el tal banco o caja.

Hay otro imponente que se dedica a imponer condecoraciones a sus prójimos como a sí mismo y hacer la felicidad de pechos que respiran entrecortados cuando reciben el golpe acariciador de una medalla. Este es otro tipo de imponente benefactor.

También hay el imponente de respeto; el que impone respeto, bien sea con su presencia digna, seria y ecuánime, bien con un bastón, palo o similar, lo cual desdice mucho, pero como los hay, los mencionamos.

Más imponentes podrían ser los que instruyen o imponen en alguna materia a mentes que desconocen la tal materia. Por así decirlo, un profesor imponente, además de querer decir que es un tío simpático y bueno, es también un profesor que, aún siendo un rollo, impone en Matemáticas a Julito.

¿Y qué me dicen ustedes de los imponentes de multas y sanciones? Claro, como van incordiando cuando aparcamos mal, no los consideramos tan imponentes como los anteriormente mencionados, pero si somos justos —y lo somos— debemos reconocer que son unos imponentes tan útiles a la sociedad como los mejores imponentes que podamos considerar.

Hasta ahora hemos hablado de LOS imponentes como justificación para hablar de lo que queríamos: LAS imponentes. ¿Y quiénes son las imponentes? Pues, todas. Todas son o están imponentes y las admiro y me descubro ante ellas. Imponen a su paso e imponen cuando no pasan y siguen imponiendo e imponiendo. ¿Saben ya quiénes son? Sí, efectivamente, las imponentes son ellas.

RIVERO

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976-04. n114

/AJUNTAMENT/JOSEP PLAJA/GAMBERRISME/PASS

AJUNTAMENT

Se acuerda imponer a cada una de las calles que a continuación se indican, las siguientes denominaciones:

Urbanización Mas Guardias:

Calle A: Carrer Pompeu Fabra.
» B: » Anselm Clavé.
» C: » Vicenç Bou.
» D: » Santiago Rusiñol.
» E: » Cristóbal Colón.

Urbanización La Rutlla:

Calle A: Carrer Pau Casals.
» B: » García Lorca.
» C: » Illes Formigues.
» D: » Enric Granados.
» E: » Illes Medes.
» F: » Juli Garreta.

La Fosca:

Calle n.º 4: Carrer Josep Pla.
Calle A: Carrer Pep Ventura.

Prolongación Calle Pedro Joan:

Carrer Verge del Carme.

Calle Sector Roqueta:

Carrer Sant Jordi.

Urbanización Pla d'es Pla:

Calle A: Carrer Gaspar Matas.
» B: » Canigó.
» C: » Montagut.
» D: » Puig Cargol.
» E: » Zoilo Costart.
» F: » Gavarres.
» G: » Ter.
» H: » Ripollès.
» I: » Maresme.
» J: » Montseny.
» K: » Garrotxa.
» L: » Almogàvers.

I AL POBLE, QUI EL CONSULTA?

Agradable sorpresa, sí, la de la retolació de certs carrers de Palamós amb el nom de certs personatges que fan referència al nostre país; però hom es pregunta, a qui consultarà l'Ajuntament?; en aquest cas al senyor Santiago Bañeras Godai, segons ens hem assabentat. No seria possible que el poble també pogués escollir el nom dels carrers pels quals ha de transitar i també viure-hi?

UN PASSEIG DE LLÀGRIMES

Ja ho hem dit massa vegades, però no ens cansarem de repetir-ho: l'estat del Passeig del Mar —«18 de julio» és el nom oficial— és, senzillament vergonyós. No cal dir punt per punt les seves xacres. Solament cal anar-hi a fer un vol per adonar-se de la deixadesa en què es troba. Aquesta és tal, que fins i tot ha arribat a no permetre l'ús dels entreteniments dels petits (gronxadors, tobogans), ja que tots —almenys els de la part alta— o estan trencats, o foradats o, el que és més trist, ja no hi són. Hem de donar-ne la culpa als petits? Seria una ximplesa de fer-ho. Els jocs són per jugar, i és lògic que si de tant en tant no s'arreglen ni pinten, arriba un moment que cauen de desídia. I això és el que ha passat. De qui és, doncs, la culpa? No assenyalarem ningú, no cal fer-ho. Tots coneixem el culpable. Senyors del consistori: costa molt poc de tenir contents els menuts. Als grans ja és més difícil, però això ja són figues d'un altre paner.

VAGA A LA CONSTRUCCIÓ

Piquets, manifestacions, pancartes, crits, punys a l'aire... Una mica de tot hi ha hagut en aquests darrers mesos a tot arreu de l'Estat Espanyol, i a Girona en concret. En el camp de futbol de Blanes, un dissabte del mes de març es varen concentrar més de 2.000 obrers. L'església gironina del Mercadal també es va emplenar de treballadors parats, treballadors que varen restar uns quants minuts en silenci en record dels morts de Vitòria i de Tarragona. A Figueres es va empresonar els components d'un piquet. Pel que respecta a Palamós, alguna obra va parar intermitentment, però no es va passar d'aquí. El comerç local, malgrat les amenaces telefòniques, no va baixar les seves portes.

LA PREMSA ENDAVANT

Malgrat les agressions i amenaces a periodistes, redaccions i editorials, la premsa no vol perdre el tren dels esdeveniments. El primer diari cata-

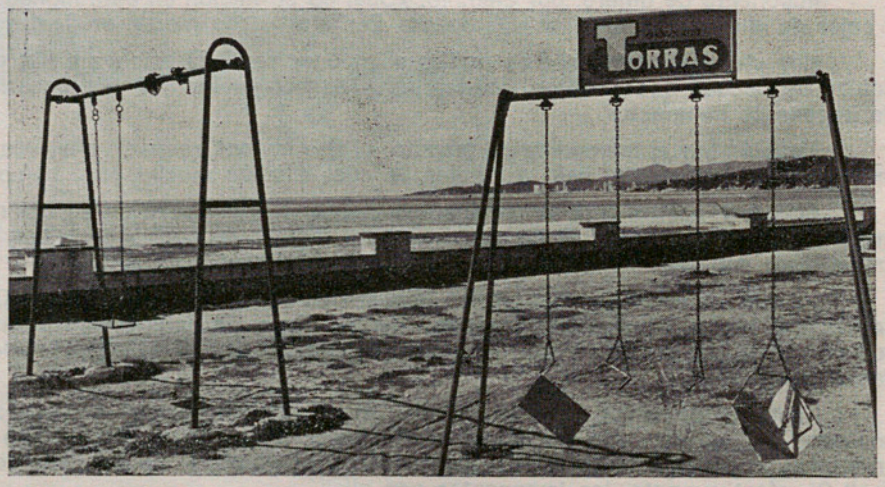

Qui és el culpable?

Foto Serrat

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04-D114

SEIG/VAGA/DIARI AVUI/METEREOLOGIA/AJUNTA

là de la postguerra —«Avui» serà el seu nom— sortirà, si no hi ha res de nou, el dia de Sant Jordi. En el pla nacional, cinc diaris lluiten per sortir al carrer. Tots a Madrid: «El País», surt a finals d'abril; «Diario-16» —de la mateixa empresa que «Cambio-16»— el setembre; Sucedió», i els inspirats per l'inefable Emilio Romero, «El Sol» i «El Imparcial», també han demanat permís de sortida a l'Administració. Cinc que volen néixer. Un altre ha entrat a l'agonia: Nuevo Diario, també madrileny.

JOSEP PLAJA, POLÈMIC

A rel de la intervenció del senyor Josep Plaja al col·loqui de la xerrada d'en Josep Pallach, i concretament a la seva referència vers la nostra revista, en la qual va tractar de nou dictador al, diguem-li, equip jove de Proa, ens val confirmar com a vàlida la intervenció d'en Joan Aliu en la qual va dir que la postura d'aquest equip quedava ben definida en el Manifest del número 112, i a ell el va remetre. Respecte a l'afirmació que el senyor Enric Castelló ha estat marginat de la nostra revista, en acabar el col·loqui se li va preguntar si és que això era cert, i va dir que no; poca estona després, Enric Castelló afirmava: «Jo, fa més d'any i mig que col·laboro a la revista i vaig entregar un article que no se'm va publicar», amb un to realment ofès. Deixem que el criteri popular en tregui les seves conclusions; a nosaltres ens val a dir que l'esmentat article era en realitat un poema que per problemes de compaginació no ha pogut entrar en cap número, encara, com molts d'altres poemes i articles.

AL LÍMIT DE LA DELINQUÈNCIA?

Unes senyalitzacions de tràfic torçades, un telèfon arrancat, substracció de roba estesa, trencadissa d'ampolles al mig de la carretera, 14 jardineres del passeig tombades, la major part d'elles escletxades, les granotes del surtidor a fer gàrgares, un arbre trencat... desagradable sorpresa ens hem endut al veure el resultat d'aquest acte de gamberrisme, que s'ha anat produint al llarg d'unes dues setmanes per a culminar la nit del dissabte al diumenge dia 28 de març. Acte, i això és el que més lamentem, provocat per uns nois d'uns 16 a 18 anys: una colla del nostre poble.

No hi trobem cap explicació que justifiqui aquests actes que ja de per si no són justificables. Potser però, caldria que analitzéssim les causes que han dut a tots aquests nois a realitzar-los.

METEOROLOGÍA LOCAL

Marzo: Despedida de un invierno primaveral

A las 12.50 (h. o.) del sábado 20 de marzo, al pasar el Sol por el punto Aries, hizo su entrada la Primavera de 1976 con un día de adelanto en su fecha de calendario por ser 1976 año bisiesto y llevar agregado un día al mes de febrero.

Marzo fue una continuación del tiempo primaveral que, con muy pocas excepciones, hemos disfrutado este pasado invierno. Las temperaturas, durante marzo, fueron aumentando paulatinamente y situándose cerca de los 15° C a primeras horas de la mañana y de los 18 y 20° C más avanzado el día. La mínima registrada fue de 7° C a primeros de mes y la máxima de 22° el día 27.

Las presiones atmosféricas oscilaron la mayor parte del mes dentro de un abanico de poca abertura, concretamente entre 755 y 765 mm. con contadas salidas de estos límites. La mínima del mes fue de 743 mm. el día 13 y la máxima de 768 mm. los días 1 y 27.

Soplaron vientos del N y NE moderados los días 9 y 10, SW fuerte el 11 y con menos fuerza el 12, N fuerte el 14 y moderado el 16. Predominaron ampliamente los días soleados, sin formaciones nubosas y con el aire en calma o discretas brisas del SW.

Llovió un poco el 8 y el 13; también por la noche del 15 con alguna descarga eléctrica. Por la tarde del 20 hubo tormenta con chubascos, lluvia por la noche del 22 y una fuerte tormenta por la tarde del 23. La lluvia caída en marzo sumó 26.2 litros por m². El día más mojado fue el 23 con 13.8 litros/m². Un mes negativo en cuanto a lluvias.

Ya sólo nos quedan los meses de abril y mayo como posibilidades de lluvias abundantes que remedien la penuria de las reservas de agua en los pozos que nos suministran el agua.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n114

nauti sport

EXPOSICIONES: **Zona Puerto - junto al CLUB NAUTICO**
Avenida José Antonio, 16

TALLERES: **Zona Puerto a 100 m. del mar**

Tel. 314 900

PALAMÓS

Electricidad * Lampistería

ROGLANS

PALAFRUGELL

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04. n114

dia del nostre patró

Petit record per a una diada de Sant Jordi

Vindrà de nou, si a Déu plau, la diada de Sant Jordi. Els carrers es guarniran de flors i de somriures. Tot tindrà un color diferent, el color de somni de la festa del patró dels catalans.

L'enamorat no oblidarà la rosa, la delicada rosa d'un sentiment també delicat, i l'enamorada s'afanyarà a triar el millor llibre que trobi d'entre els llibres del mercat; perquè de llibres i de roses n'hi ha per a tots i per a totes. És una festa gran!

I després a córrer, a voltar, a passejar pels carrers i per les places, omplint el matí de somriures. El so llunyà d'un flabiol recordarà la ballada de sardanes. El sol lluent farà la jornada més blava, més intensament feliç i l'alegria es dibuixarà en cada rostre, en cada moment, en cada cosa.

Les flors de les balconades donaran unes tonalitats roses, vermelles, grogues, blanques, als carrers. La festa de Sant Jordi és una festa colorista, musical, dolçament poètica...

Però hi ha un punt de tristesa reflexiva. Hi ha el perill de trencar l'encant natural d'aquest dia, si pensem en que, potser o no tan potser, l'hem convertit en un fet comercial.

Aquella rosa sentimental, aquell llibre triat amb amorosa cura, són instruments per adquirir uns diners. És aleshores quan sentim una petita punxada al veure que s'ha comercialitzat tot. L'amor és només un joc de paraules, d'eslogans publicitaris, la festa és un símbol, no de joia ni d'amor, sinó de futurs béns econòmics, guanyats sota l'aspecte de la felicitat del dia del patró dels catalans.

Jo crec que, malgrat tot, el sentiment és més fort que les paraules i els falsos simbolismes. Els enamorats es perdran pels carrers amb la rosa, el llibre i la tebior de llur mirada. Crec que la gent continuarà somrient les hores de la festa, i aquest caliu de joia no es perdrà.

La tarda de Sant Jordi agonitzarà lentament, delicadament, deixant el cel cobert de roses, i els homes coberts de records...

Gloriós cavaller Sant Jordi, patró de Catalunya, símbol de l'amor, que la teva llança travessi la indiferència, el desamor, els afanys econòmics desmesurats, l'antihumanisme i que la teva petjada ens obligui a prendre consciència de no convertir l'amor en un juguet sense importància!

Tots esperem l'arribada de les teves hores perquè ens omplis d'esperança i!lusionada i ens apartis els núvols de la rutina i de la solitud!

ENRIC CASTELLÓ I SALVADOR

Sant Jordi, avui

Un fet religós que sovint ha esdevingut polític, en el que convergeix tota la tradició de Catalunya, i en el que tot s'esdevé «país». Dia de l'amor i dia del llibre..., es barreja la tradició amb els muntatges econòmics capitalistes, als quals per desgràcia ja hi estem acostumats. Òmnium Cultural, seguint aquest gran muntatge ha aprofitat per introduir el llibre català, realitzant una labor enterament positiva.

Aquest any però, el dia de Sant Jordi s'omplirà amb un esdeveniment important per al nostre país i la nostra cultura: per fi sortirà a la llum un diari enterament en català: EL DIARI AVUI. No cal especificar que potenciar el català i la nostra cultura no és marginar a tots aquells que no són catalans, ans ben al contrari, és un mitjà per arribar a tothom.

Els esdeveniments diaris, els resultats del futbol, la programació de cinemes... fins i tot els anuncis: a tot això la nostra llengua no hi havia arribat. Això representa una normalització del català a la qual no hi estem acostumats i a la qual el nostre poble hi té tot el dret.

RUBEN FORNÓS CASARES

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n114

HOTEL MARINA

Habitaciones con baño
y teléfono

ABIERTO TODO EL AÑO

Calefacción central - Aire acondicionado
y Música ambiental

Avda. Generalísimo, 48 - ☎ 314 250 - 314 362

PALAMÓS

Pintor
Decorador

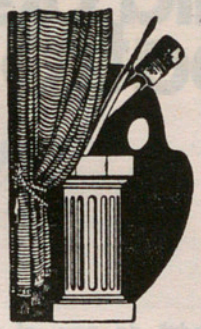

José Orihuela

✳

Carretera de Gerona, 75 Teléfono 31 41 96

Palamós

BUTANO CASTILLO

ELECTRODOMÉSTICOS

TV COLOR y BLANCO y NEGRO
MONTAJE ANTENAS - SONIDO
GAMA DE COCINAS, LAVADORAS, LAVAVAJILLAS,
FRIGORÍFICOS, CALENTADORES A GAS,
CALENTADORES ELÉCTRICOS - AIRE ACONDICIONADO

Calle Ancha, 10 **PALAMÓS** Tel. 31 49 34

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04-n114

la lluita particular dels pescadors

«Els pescadors formen un món a part dins la nostra vila», he sentit a dir moltes vegades. Particularment, dono molta part de raó a aquest judici, ja que quasi sempre he tingut la impressió, en parlar amb els homes de la mar, en anar al seu barri o als seus llocs de trobada, de posar-me en contacte amb un tros de Palamós que viu els seus problemes, fins a cert punt, independent de la resta de la vila.

Amb això no pretenc donar a entendre que els pescadors es despreocupin dels problemes del poble —seria absurd, i solament cal parlar amb ells per comprovar-ho— sinó que per una sèrie de raons que els han encaminat a autodefensar-se, s'han anat tancant i automarginant de la societat on estan ficats.

Pot ésser que aquesta marginació —que quedi clar que no em refereixo a qüestions de convivència— sigui fruit del propi individualisme de l'element pescador, o bé de la poca confiança i representativitat que han trobat en el consistori local, o, també, de la relativa importància que se'ls ha donat i que, sense cap dubte, es mereixen.

La població de Palamós que té en la mar el seu mitjà de vida és majoritària. No obstant, sembla que no ho sigui. Perquè cal preguntar-se quants representants tenen els pescadors dins l'Ajuntament: cap. Cal preguntar-se quina opinió se'ls ha demanat davant de l'anexió de terrenys per part de l'exclusivista Club Nàutic Costa Brava: cap. Cal preguntar-se massa coses per anar demostrant que el judici que anomenava en començar aquest article, no solament no és gens desencertat, sinó que és molt justificat.

Fa massa anys que es barallen per aconseguir un port pesquer acondicionat; massa anys de lluites amb l'Administració que fins al moment de redactar aquestes ratlles, encara ha de dir: endavant!, a qualsevol dels projectes que se li han presentat.

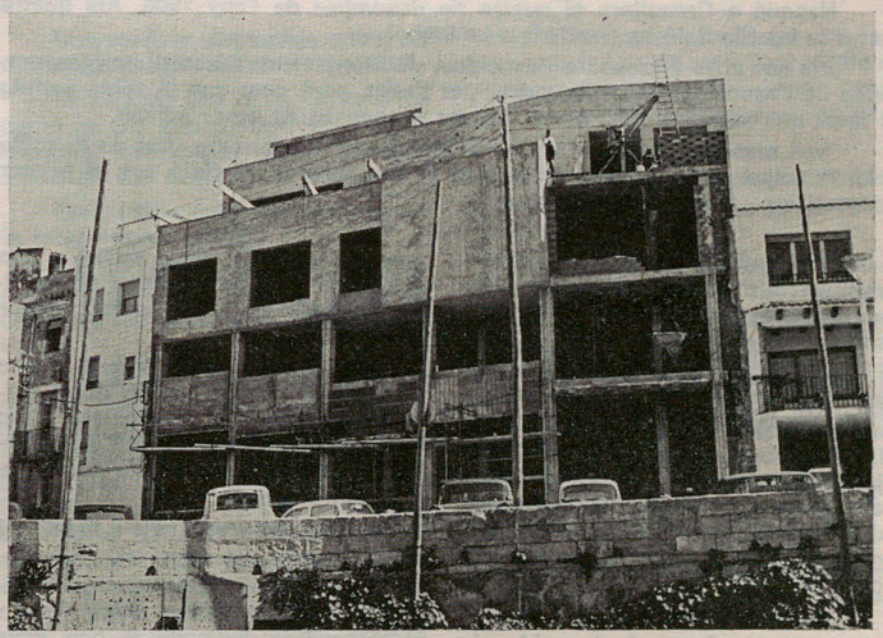

Foto Serrat

Mentrestant, el CLUB NÀUTIC HA ANAT GUANYANT TERRENY; i no solament vora l'aigua, sinó també a terra ferma. El cas no és nou. A molts llocs d'aquest país, i durant quasi quaranta anys, s'ha afavorit sempre més els econòmicament poderosos que els qui no ho eren. En aquest cas l'exemple no pot ésser més clar: ha pogut més el capital d'una minoria privilegiada, que les necessitats de quasi 3.000 palamosins que tenen en la mar la font dels seus ingressos.

És propera la inauguració de la Casa del Mar, una inauguració que ve a ésser un reconeixement a la població pesquera de Palamós. Esperem que a partir de les seves parets, els homes de la mar comencin a tenir veu i vot, i no solament a nivell local. Esperem que la dita: «els pescadors formen un món a part dins la nostra vila», es pugui oblidar aviat, i es pugui parlar d'un Palamós unit i amb força.

Albert ARBÓS i VILLASCLARAS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04.n114

al voltant de la sardana

Entrevista a Conrad Saló Ramell

Sens dubte que un dels compositors més destacats de la nova generació d'autors de sardanes, és el notable director de la cobla-orquestra «La Principal de La Bisbal», el mestre Conrad Saló.

Nasqué a Granollers el quatre de desembre de l'any 1906. Als quatre anys la família Saló es traslladà a La Bisbal.

Als set anys ingressà a l'escolania de Montserrat. D'acord amb les normes de l'escolania no podia entrar per l'edat, però com que ja sabia solfeig i tenia una veu timbrada, es va fer una excepció i va ésser admès.

Tres mesos després de sortir de Montserrat, ja formava part de la cobla «La Principal de La Bisbal» de la qual el seu pare, Martí Saló, era el primer cornetí.

—Ha influït molt en la seva carrera musical el fet que el seu pare fos un destacat instrumentista?

—Estic molt joiós de poder manifestar que si sóc alguna cosa dintre del món musical i sardanista ho dec al meu pare, i, en general, a la vinculació d'aquesta família amb la cobla, ja que en entrar jo a la «Pral», érem cinc de la família que formàvem part de l'orquestra: el meu pare, el meu germà, l'Enric Barnosell i el meu oncle Emili Saló.

—De les moltes èpoques que ha viscut vostè dintre de la cobla «La Pral», quina creu que ha estat la més brillant i destacada?

—Bé, s'ha de dir en veritat que quant a sardanes, vàrem comptar amb un gran instrumentista que va fer ressaltar molt la cobla. Ricard Viladesau va marcar una època molt important dintre de les pàgines de la cobla-orquestra.

—Ricard Viladesau, el millor instrumentista de sardanes?

—Sí, Viladesau a part de dominar l'instrument, és un home músic; la música la porta dintre. Sens dubte que és el millor, juntament amb en Josep Coll i l'Enric Barnosell.

—Conrad Saló, porta també a cap una tasca prou interessant: compositor. Quantes sardanes ha fet, senyor Saló?

—No ho sé. El meu treball com a director de l'orquestra no deixa gaire temps per a la composició. Crec que aproximadament deuen ésser entre seixanta o setanta les composades fins al moment.

—Quina destacaria com a la millor?

—No sabria dir quina és la millor, però n'hi ha tres o quatre que considero més encertades musicalment: «L'abraçada», dedicada al bon amic Narcís de Carreras, i potser la més popular «Els ocells et cantem», dedicada a la memòria del meu pare.

—Les sardanes, actualment, es miren de fer més balladores, que no pas musicalment bones?

—Sí, realment es mira que siguin balladores perquè, sinó, saps que no es tocaran, i perquè els balladors volen sardanes clares i senzilles que els ajudin a saltar. Moltes vegades no pots composar el que sents perquè saps que no es tocarà. S'ha d'anar molt de cara al públic. Hi ha molts sardanistes, però que desgraciadament la part musical no se la miren gaire.

—Sr. Saló, es pot comparar el treball fet pels grans compositors de la vella generació com Garreta, Toldrà, Serra, Morera, etc. amb els compositors actuals?

—Al meu entendre no es pot pas comparar. Aquests compositors, a part de ser grans músics, feien el que sentien dintre; nosaltres ens hem de regir en la composició d'aquests mestres i anar sempre al darrera del que ells han composat. La sardana composada en l'actualitat ha baixat molt de categoria.

—El músic de sardanes és un ofici ben retribuït?

—No. L'instrumentista de sardanes és un esclau, ha d'estudiar sempre. Pels sacrificis que has de fer, no és retribuït; més val dedicar-te a la música de ball que, sense estudiar tant, normalment guanyes molt més. Els de La Principal de La Bisbal si ens haguéssim de guanyar la vida només amb les sardanes, hauríem de plegar de tocar i dedicar-nos a un altre ofici.

—Després de tot això, quin futur veu per a les cobles de sardanes?

—És un gran problema. Cada dia hi ha menys joventut que es dediqui a aquesta classe de música. Fins i tot actualment, la Diputació dóna uns estudis gratuïts i regala instruments, Per aquests instruments es requereixen moltes condicions i qualitats, i molts es queden a la meitat de camí, perquè no es veuen prou retribuïts, i com és natural passen en altres camps de la música més ben pagats.

El Sr. Saló potser és un dels homes que viatja més per la terra catalana, i també, per tant, que tracta la gent més de prop.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04.n14

● L'instrumentista de sardanes és un esclau, ha d'estudiar sempre

—Sr. Saló, per tots aquests pobles que viatja cada any, hi veu un fort catalanisme entre la gent?

—Catalanisme separatista, NO. Ara bé, una estimació, tal com ha d'ésser, als nostres costums, a la nostra terra, això sí que es viu molt intensament entre la gent catalana. S'ha de comptar que en la postguerra hi ha hagut un gran buit d'ensenyament de la cultura catalana. Això és molt trist, perquè nosaltres essent catalans i vivint a Catalunya, que et vinguin els teus fills i no coneguin res del català; això no pot ésser de cap de les maneres. Ara que encara hi som a temps hem de mirar d'esmenar-ho.

—De la molta gent coneguda al llarg dels anys, quina persona és la que li ha causat més forta impressió?

—He de dir que estic molt orgullós d'haver conegut a Pau Casals; perquè crec que ha estat la figura de Catalunya que hem tingut amb més gràcia, i que més ha representat per a nosaltres els catalans.

—Si m'hagués de destacar una cobla actual, quina em diria com la més important?

—De destacades, n'hi ha moltes. Ara bé, n'hi ha tres o quatre de més categoria que són les tradicionals, com La Selvatana, Els Montgrins i una de nova formada aquest any passat, anomenada Ciutat de Girona.

—Una sardana destacada entre les destacades, bona entre les bones?

—La sardana que m'ha fet més impacte és una que gairebé és de tipus simfònic anomenada «A en Pau Casals», de Juli Garreta.

—Compositor més destacat segons la seva entesa opinió?

—Sóc un gran admirador de Garreta; la seva manera de composar crec que ha estat, i és, la més destacada.

Precisament hi ha una anècdota molt curiosa. Resulta que Garreta, gran company de tota l'orquestra, va venir l'any vint-i-cinc a la Festa Major de L'Escala, on nosaltres estàvem llogats. Com és natural, el vàrem convidar a dinar, i en seure a taula algú va fer notar que érem tretze. Aleshores en Garreta s'alçà de la cadira, i digué: «Tretze. Així ja ho sabeu: aquest any o bé morirà el més jove o el més vell dels que som aquí. I va donar la coincidència que ell era el més vell i jo el més jove. Malauradament va tenir raó. Aquell any, quan va arribar el desembre, va morir.

—I ja per acabar, com estan els projectes per a la nova temporada, Sr. Saló?

—Pràcticament, com cada any. Totes les dates omplertes per compromisos. Gràcies a Déu, per feina no ens podem queixar. Hi ha poblacions que fa trenta i quaranta anys seguits que hi anem, i fins i tot a Mollerusa recordo que ja fa cinquanta-dos anys que hi toquem.

Aquestes han estat les breus impressions d'un gran senyor de la música catalana.

Que Déu li doni molts anys de vida i salut pel bé de la nostra música.

FRANCESC SÀNCHEZ I CARCASÉS

Subscriviu-vos a Proa de palamos

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n114

associacions de veins

- **L'associació de veïns és la suplència de l'Ajuntament al barri.**
- **La Junta és el seu Ajuntament popular.**
- **S'ha de crear l'esperit comunitari de col·lectivitat de barri.**

Els problemes que comporta el fet de viure en societat i els derivats del progrés, fan que cada vegada sigui més necessària l'organització de la gent per a resoldre'ls. De fet la societat existeix per a això. Al nostre país la base de la població hauria de ser representada en tots els organismes socials i polítics. Aquests no haurien d'ésser sinó l'expressió del mateix poble. Això al nostre país i qualsevol d'altre que es cregui civilitzat. Per desgràcia, això tots sabem que no és així.

En els pobles l'Ajuntament comença per no ésser democràtic en la seva totalitat, com pot doncs resoldre els problemes de la comunitat si no els viu des de dintre? Ara però sembla que tot es solucionarà, diuen. Les eleccions municipals poden ésser un pas definitiu. D'acord. Però si la gent no pren consciència del que això representa, si la representativitat no és assegurada, ens pot sortir el tret per la culata, ens quedarem allà mateix, i les mides que el govern haurà pres, per bones que aquestes sien, no hauran servit per a res. Cal una mentalització, una educació cívica, un perdre la por a la política, un caminar endavant, un sortir de casa nostra i prendre consciència dels problemes de la comunitat, que són els nostres propis, o indirectament.

Vivim en un poble on la gent no viu organitzada, vivim en un poble on sembla que tothom mira per ell mateix, que no participa. Quantes vegades hem vist que la gent s'ha conscienciat de les moltes injustícies que sens dubte s'han produït? Quantes vegades la gent ha acudit a l'Ajuntament per a denunciar-les o per a proposar fets positius? Quantes sinó per interessos molt particulars? Quantes vegades ens han hagut de dir en els plens de l'Ajuntament: «Ho sentim, és complet»? Criticar, criticar... això sí sabem fer-ho, en el treball, en la barberia, en les botigues, però fet positiu cap. Quin és sinó el barem cultural del nostre poble amb una super-propaganda per anar a veure una pel·lícula de dubtosa qualitat al cinema Arinco, i una quasi ignorada propaganda per la xerrada de presentació del llibre d'en Josep Pallach? No cal que ens excusem, no serveix per a res. Analisar les causes d'això,, per a què?, bé prou que les sabem. Proposar solucions, això sí pot ésser un fet positiu.

Fruit del sistema que ens ha tocat viure, el nostre Ajuntament, suposo com tots, sovint oblida algunes urgents necessitats, en funció d'altres que potser no ho són tant. Aquest fet repercuteix sobretot en els barris que es troben deslligats del nucli de la població, nucli urbà, per exemple en el cas de St. Joan, que tot i tenint 6.000 habitants és considerat barri d'un poble d'uns 12.000 habitants —inclòs St. Joan—, amb els desaventatges i inconvenients que això comporta. Generalment als barris perifèrics de les poblacions és allà on es troben concentrats la majoria dels obrers, fruit d'un abaratiment de la vivenda, fruit d'una emigració que els ha dut allà. Gent que parla del poble —de Palamós—, com d'una cosa de la qual no formen part, com del lloc allà on han d'anar a comprar o a divertir-se, i fins i tot a passejar, perquè és impossible fer-ho a la barriada, que està mancada dels elements més essencials urbanístics. Això marca d'una manera determinada una situació de recel que fa que te n'adonis dels problemes de les barriades tot i no patint-los. Però el mateix pot dir-se en les zones del mateix nucli urbà. ¿És que potser els nostres regidors són uns tan fenomenals sociòlegs que des del seu consistori, o amb les relacions d'amistat i zona d'influència que tothom posseeix, poden averiguar quines són les necessitats més urgents de la població? Si el nostre Ajuntament no és representatiu (2 únics consellers de St. Joan, dels quals un viu als límits amb Palamós), no posarà mai sobre la taula de les discussions la globalitat de les necessitats de tota la població que teòricament representa.

Per a suplir aquestes deficiències la mateixa legislació dóna peu a un possible camí d'intervenció directa, d'anàlisi dels problemes, i de pressió als organismes afectats en aquest cas l'Ajuntament. Aquest sistema té la seva expressió en l'organització per sectors o per necessitats, com la llei mateixa diu: l'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS.

Les associacions de veïns solen néixer per a suplir les urgències que l'Ajuntament sovint oblida. El motiu pel qual la gent expressa el desig de

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04.n114

formar-la, és degut a que l'Ajuntament els margina. Se n'adonen d'unes condicions infrahumanes en les quals viuen, a la vegada que veuen que són ciutadans que paguen els seus impostos i tenen tots els drets com el que més. La gent constata aquest fet amb la impotència de veure que no poden fer-hi res. Els primers problemes dels quals s'adonen són: il·luminació, carrers, comunicacions, serveis... La gent viu aquesta situació i comença a parlar a partir d'un fet que fa vessar la copa: el cas d'una urbanització fraudulenta, per exemple; o bé comença a unir-se per a un fet determinat: la creació d'una guarderia. En aquest segon cas, la junta de pares es converteix en la consciència del barri, constaten problemes i els denuncien.

Les necessitats hi són. En molts barris el que hi manca és quelcom que uneixi les persones

L'important és que l'associació ve motivada per la constatació d'unes deficiències comunitàries, i la decisió de resoldre-les. L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS ÉS LA SUPLÈNCIA DE L'AJUNTAMENT AL BARRI. Si l'Ajuntament fos real i totalment representatiu, aquestes associacions potser no foren necessàries.

La gent se n'adona que es pot organitzar, que poden realitzar altres coses: xerrades, actes culturals, festes... Es busca la identitat del barri com a petit poble organitzat. LA JUNTA ÉS EL SEU AJUNTAMENT POPULAR.

L'associació serà el termòmetre de les necessitats: si hi ha associacions hi haurà centres, i aquests seran l'expressió de les necessitats del barri, de la base de la població.

És important a l'hora de constituir-les entrar dins l'ambient de la gent. Aquesta ha de prendre consciència de tot el que li manca, assabentar-se dels seus problemes comuns.

S'HA DE CREAR L'ESPERIT COMUNITARI DE COL.LECTIVITAT DE BARRI. Aquest és un pas anterior i bàsic. A vegades hi ha grups que fan estudis de barris, i això dóna pas a que es diguin els problemes i se'n prengui consciència. Cal informar a la gent dels seus drets a l'urbanisme, a la societat, dels seus drets com a humans...

Un cop la gent s'ha decidit a durho a la pràctica cal fer l'acta de la fundació: relació de la gent que hi forma part, proposta de junta i fins que pretén. Un exemple de redacció dels fins que pretén, pot ésser aquest: promoció educativa, cívica, cultural, esportiva, assistencial, comercial, industrial, així com la dels interessos materials i morals del veïnat del barri.

Tot això s'ha de presentar al Govern civil, acompanyat d'instància de presentació i de la redacció dels estatuts, segons llei d'associacions del 24-12-64 i decret complementari del 20.5.65. Val a dir que l'aprovació definitiva és relativament ràpida.

Les Associacions de Veïns són necessàries perquè estan en contacte directe amb la base de la població, per tot el que representa en l'educació de la gent i per la defensa dels drets humans que a tothom correspon. Avui però, donades les circumstàncies actuals i les perspectives d'unes properes eleccions municipals, han pres actualitat i una força potencial que no hem de desaprofitar.

L'àmbit d'actuació de les associacions abarca tots els seus associats: el barri en general i tota la comunitat en la qual està immersa: el poble. La seva efectivitat resideix en que arriba amb tots els seus drets legals a tots els organismes que l'afecten, i s'entén directament amb el Govern civil, això la fa més aconsellable a altres tipus d'associacions, com poden ésser les eminentment culturals o esportives o les associacions d'església que vulguin pretendre el mateix.

Cal no desaprofitar una oportunitat que tenim avui, cal que es comenci a pensar en les futures eleccions, cal pensar en les candidatures a presentar, cal organitzar-nos i cercar qui ens pot representar noblement i efectivament.

RUBEN FORNOS CASARES

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n114

P_1976_04. n114

Palamós: primer pas polític

Presentació del reagrupament socialista-democràtic de CATALUNYA a càrrec de JOSEP PALLACH

El dissabte dia 20 de març va tenir lloc la presentació de l'ideari del grup REAGRUPAMENT SOCIALISTA I DEMOCRÀTIC DE CATALUNYA, mitjançant els comentaris al llibre «Democràcia, per fer què?» de Josep Pallach, un dels tres presidents del citat grup polític.

Per fer un «rensegnement» esquemàtic però complet d'allò tractat pel Sr. Pallach, crec convenient de classificar-ho en tres apartats:

— En primer lloc i a manera d'introducció, el conferenciant ens va ilustrar respecte a les seves opinions envers el moment polític present: afirmà la confusió actual dels propòsits reformistes, reclamant una claredat que en la seva opinió passa necessàriament pel reconeixement immediat i sense restriccions dels drets bàsics. Cosa molt diferent, apuntà, de la mera tolerància en la qual ens movem en el present; es permet un acte; però podria no permetre's, tot depèn de l'estat d'ànim administratiu.

— En segon lloc es va passar a fer una petita anàlisi de cada un dels punts de l'ideari que propugna el Reagrupament.

a) Reagrupament. — **El partit és el resultat de la fusió de tres corrents. El primer una social-democràcia, que és concretament el del Sr. Pallach. El segon és una fracció segregada de la històrica i coneguda Esquerra Republicana de Catalunya, i, finalment, hi ha la influència de tendències cristianes, lleugerament esquerranes.**

b) Socialista. — **Renuncien als plantejaments marxistes en l'ordre doctrinal. Quant a mesures concretes cal apuntar en primer lloc la renúncia a la Nacionalització com a forma d'arribar al Socialisme, si de cas creuen en la cogestió (participació conjunta del capital i dels treballadors en l'admlnistració i funcionament de les empreses). Per altra part: socialització de la Banca, municipalització del sòl urbà, reformes fiscal, laboral i cultural.**

c) Democràtic de Catalunya. — **Reagrupament és un partit català. Neix a Catalunya i s'hi vol desenvolupar. Es propugna un federalisme I subsidiàriament una Autonomia mitjançant l'Estatut del 32 actualitzat.**

— Queda per fer finalment el comentari de tot el que heu vist i escoltat: Creiem que el parlament del Sr. Pallach va resultar més afí a les postures reformistes de la social-democràcia, que no pas a les socialistes, com es proclama. Com a acte, més que de confrontació d'opinions, de recollida de clientela pel futur, es va desenvolupar pels núvols de les grans idees, sense anar a la part pràctica, com es demostrà amb l'escassa mitja dotzena d'intervencions del públic —alguna de molt incisiva— a les quals el Sr. Pallach va replicar molt confusament i sense directrius clares. Temes com són ara, la problemàtica municipal, la participació de Reagrupament a les pròximes eleccions de novembre, exclusió dels comunistes, etc., etc... varen quedar per resoldre d'una forma clara per part del conferenciant.

En fi, si també podria ser exagerat de dir «res de nou sota el sol» no podem anar més lluny en afirmar: «Poca cosa nova sota el sol».

EDUARD CULUBRET

Josep Pallach, un dels caps del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, obre avui un cercle d'entrevistes que PROA té intenció d'anar acollint en les seves pàgines.

El fet que en Josep Pallach sigui l'encarregat d'encetar la tasca, no és per cap motiu en concret. Simplement perquè ell ha estat el primer personatge estrictament polític que ha donat una conferència a Palamós d'ençà de l'any 1939.

—¿Com veu la situació actual dins l'Estat Espanyol?

—En el fons la veig enormement confusa i perillosa. La política de parlar de reformes i no fer-les, és una mala política per a tothom i no solament pels demòcrates, sinó per a tot el país. En el fons, el problema més important és que vivim des de fa tres mesos sense saber allà on hem d'anar. Amb la mort d'en Franco és indiscutible que es va morir el franquisme, un règim que descansava en la voluntat d'un home com no se n'han vist gaires pel món. La seva desaparició portava un canvi institucional que calia fer molt de pressa, i que reposava en la instauració d'unes quantes idees que de veritat legalitzessin la democràcia. El fet de mantenir una situació com aquesta en què ens trobem, d'ilegalitat permanent, havia de portar a contradiccions molt fortes entre el que vol el país i allò que el Govern predica i no fa.

—¿A què creu que són deguts els conflictes que s'han produït en aquests darrers mesos?

—Jo crec que la causa d'aquests conflictes és una recessió econòmica molt profunda i un «estatus» sindical que no respon en absolut als «estatus» sindicals de qualsevol de les democràciese europees. I això ha provocat conflictes greus d'ordre públic, en el sentit següent: actes de vandalisme que no crec que afavoreixin la classe treballadora, sinó els que volen retornar a formes feixistes; la política del senyor Villar Mir que està al servei dels grans interessos de la indústria metalúrgica de la qual ell prové, també ha afavorit l'agitació obrera.

—¿Com veu el tema de l'amnistia i com creu que s'hauria de concedir?

—Ha de ser total i autèntica. S'ha d'aplicar igualment als delictes comesos per gent d'esquerres, com als comesos per gent de dretes. És un gest que podria obrir una nova etapa, és un gest de replantejament sobre noves bases de la convivència nacional, i a nosaltres, ens sembla fonamental que es doni. La no concessió de l'amnistia en els primers vuit dies de nou govern, crec que és una de les causes més importants de degradació de la situació.

—¿Ruptura...?

—La ruptura per a nosaltres és arribar a una situació, en la qual, les lleis siguin, reconeguin, afirmin, i defensin els drets democràtics, Ara, ¿quan hi arribarem, aquí? És clar que no es pot fer en una nit per tal de no provocar traumes, crisis i disturbis. La ruptura és una nova situació política molt clara: que no tingui res de democràcia orgànica, ni de totalitarisme com el que hem viscut amb diferents noms durant aquests quaranta anys. ¿Com hi arribem? Hi podem arribar perfectament a través d'un procés de conquesta de llibertats i d'afirmacions d'espais de llibertats.

—¿Quines possibilitats hi ha d'accés de les forces democràtiques al poder per mitjà de les eleccions de novembre?

—Per ara, i si no hi ha reformes abans de novembre, aquestes eleccions no seran el que ha d'ésser unes eleccions democràtiques. Primerament: que només el pugui elegir el 50% Segon: que els drets d'associació política no estiguin clarament reconeguts per a tothom, és a dir, que el partit comunista sigui tan legal com el partit socialista, com el partit demòcrata-cristià... o com el partit de dretes. A més a més, aquestes eleccions haurien de tenir una llei electoral que correspongués a una voluntat de conèixer el pensament del país. Seria molt important que en aquestes eleccions es poguessin presentar diferents candidatures, de manera que la gent escollís sabent el que escolleix.

—¿Ha pensat Reagrupament, com a partit o en coalició amb altres partits, presentar-se a aquestes eleccions?

—Tot i mantenint el nostre pacte del Consell de Forces Polítiques de Catalunya, no creiem que el Consell hagi d'ésser l'organisme que es pre-

senti a les eleccions. No ha nascut per a això. Nosaltres creiem que les eleccions han d'ésser fetes fonamentalment pels partits polítics que s'entenen sobre unes bases precises de defensar la democràcia i, després, en el gremi local, acabar amb la corrupció i acabar amb les coses que han anat malament en els ajuntaments.

—¿Quina opinió «a priori» li produeix «el referendum» que sembla que el Govern està preparant?

—Avui ja és tard per fer un «referendum», però en els límits de la tardança convindria que es fes el més aviat possible. Això, si és clar i precís i vol dir realment la famosa declaració dels Drets de l'Home, podia ésser un pas endavant i és el Govern qui l'ha de prendre. El que sí és clar és que aquestes reformes no es poden fer a través d'aquesta comissió mixta que han instaurat.

—¿L'Estatut...?

—El punt de partida que uneix tots els partits que som dins el Consell de Forces és l'Estatut del 32. A nosaltres com a partit, ens sembla que aquesta és la solució menys dolenta, però no és la bona. Nosaltres el que hem de procurar és aconseguir una estructura federativa, i en dir nosaltres em refereixo a tot el poble català.

—¿Països catalans...?

—Sí. El terme Països Catalans l'hem defensat sempre com una porta oberta al futur. És una gran perspectiva per a Catalunya. Ara bé, això recolza també en la voluntat del País Valencià i de les Illes.

—¿Com es planteja la qüestió sindical?

—El nostre partit no voldrà mai que els sindicats siguin la correteja de transmissió de cap partit. Tots voldríem que hi hagués un sindicalisme democràtic i unit. Si hi arribem, es pot anar de pressa vers profundes transformacions socials.

Rafel NADAL - Albert ARBÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04.n114

El Baix Empordà és important per Renta Catalana

Esperem que Renta Catalana sigui important pel Baix Empordà

No hem vingut al Baix Empordà solament per negoci, venim també a portar un servei complet, modern i honest; una manera de pensar i de fer; una actitud de servei responsable.

El Baix Empordà és una comarca important, capaç de generar riquesa i produir estalvi. Pensem que tenia dret a gaudir de les mateixes oportunitats, servei i avantatges que Renta Catalana ofereix als inversors de Barcelona.

I aquí estem. Al seu servei.

RENTA CATALANA

Sant Ramon, 9 - Tel. 300528
PALAFRUGELL

Delegat Comarcal:
D. Salvador Madi i Ribas

GIRONA
Sr. Josep Pérez-Batlle
Ronda Pare Claret, 29 - Tels. 21 31 58/62

FIGUERES
Sr. Albert Rodeja
Avda. J. Antonio, 40 - Tels. 50 55 00/04

OLOT
Sr. Joan Clota
Vilanova, 21 - Tel. 26 12 54

BARCELONA
Aribau, 221-223 - Tels. 218 25 50/54/58
Barcelona-6

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n 114

en defensa de la naturaleza

No todo es justificable en nombre del turismo

Nuestro voto por una Costa Brava henchida de naturaleza y paisaje vivos constantemente, lo depositamos en la urna del «sí». Sí, a un extenso y efectivo plan de reforma y mejoras de las estructuras de servicios y del medio ambiente, de las poblaciones de norte a sur de la Costa Brava.

Continuidad en playas limpias de aguas que no ofrezcan la más mínima mácula de reserva alguna en cuanto a suciedad o contaminación, por ligera que ésta pueda parecer. Votamos por una Costa Brava mejor en la que los pilares del fenómeno turístico enraizados en la propia esencia y naturaleza de la Costa Brava, puedan tener una supervivencia absoluta. Que las generaciones que nos habrán de suceder puedan sentirse orgullosas y no acomplejadas por lo que hicieron sus antecesores.

En cualquier «poster» o folleto de divulgación turística tendentes a una información y propaganda cara al exterior, anteponen necesariamente una visión completa y fiel a todo color, con panoramas extraordinarios sobre la belleza de nuestras zonas turísticas. Es lógico, pues, que los turistas que aquí vengan encuentren en todo momento y en todas partes lo que ellos han pensado hallar.

En los últimos años parece como si la única importancia del turismo fuera la captación de masas que puedan producir un consumo ya prefijado con anterioridad. Nosotros decimos no. No es esto exactamente. Que venga gente, sí. Pero que no puedan decir nunca «no volveremos». Sino que garanticen una estancia y permanencia con carácter ininterrumpido.

Aparte de la infraestructura de nuestras localidades turísticas, y de la red de servicios, la estrategia paisajística ha sufrido un colapso que es necesario normalizar. Ha sido incluso necesaria la creación de unas comisiones en defensa del paisaje y unas leyes que lo protegiesen. Esto quiere decir algo. Por desgracia, en muchos casos no se ha llegado a tiempo. Ejemplos sobran y no vamos ahora a enumerarlos, pero lo que sí queremos recalcar es que el presente y el futuro, piden la puesta en marcha de un plan en el que la conciencia y el compromiso de las zonas afectadas, sean el más fuerte baluarte para evitar de forma tajante destruir lo poco que aún queda.

Los constantes conflictos y denuncias exigen una postura de responsabilidad y compromiso.

Repetidas veces en los medios de información observamos como se agudizan los conflictos en torno a urbanizaciones clandestinas, edificaciones de alturas excesivas, derribos de edificios respetables e incluso se ha llegado a pretender anular la misma estructura de la naturaleza viviente que alberga en sus entrañas el más preciado tesoro por el que la Costa Brava es lo que es. La famosa y sufrida «Cala S'Alguer» puede ser uno de tantos casos.

Ante esta anómala situación, en la que la voz del pueblo se ha oído más fuerte que nunca, se impone la solidaridad y firmeza en cuanto a la aplicación de la Ley y ante todo de amor hacia la Costa Brava. No todo es justificable en nombre del turismo. No pueden amontonarse muros de cemento como una gran muralla y taponar la visión de un paisaje singular y único.

Casi siempre en nuestro contacto diario con el pueblo oímos tristes conversaciones que siempre coinciden en lo mismo: «Nos están destruyendo la Costa Brava». Y nosotros pensamos que ha llegado el momento de decir basta. Queremos a la Costa Brava por lo que ha sido y por lo que aún es. No por el colmo de la exageración y saturación que parece querer llegarse.

Algo está por encima de esto. El bienestar de la Familia del Hombre en un ambiente favorable de paz y sosiego. Tanto como para los que aquí vivimos como para los que se dignan visitarnos.

Sólo así prevalecerá el nombre limpio de «Costa Brava».

E. FIGUERAS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04.n114

Armstrong

CORK ESPAÑA, S. A.

TODOS LOS PRODUCTOS DEL CORCHO

PALAMÓS

Ferretería

CATEURA

Droguería
Menage
Electrodomésticos
Artículos de Regalo

Mauri Vilar, 4
Tel. 31 40 90
PALAMÓS

Hijo de Julio Matas

Consignatario de Buques Estiba y desestiba

AGENTES DE:

Marasia, S. A.
Vapores Suardiaz
Naviera Mallorquina, S. A.
Naviera Condal, S. A.
Naviera Pinillos, S. A.
American Export Lines, Inc.
Likes Lines
Italpacific Lines
Suma Line
Compagnie des Messageries Maritimes
S. C. T. C.
Compagnie Fabre S. G. T. M.
Mac Andrews & Co. Ltd.
P. & O.
K. N. S. M.

Plaza de la Catifa, 3
Teléfonos: 31 41 34 y 31 44 81
Telegramas: «MATAS»
PALAMÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04-D114

cap a les eleccions municipals

Conscients de la nostra responsabilitat de servei al poble, volem anar desvetllant l'interès per les properes eleccions municipals. Molt sovint, i amb raó, ens hem queixat de l'administració de l'Ajuntament, dels seus errors i equivocacions... I ara ens arriba l'oportunitat d'elegir uns regidors per veure si es comencen a veure canvis seriosos. Com anirà?

Nos és pas fàcil que la majoria dels palamosins hi posin el coll, a l'hora de fer entre tots un consistori ben democràtic. Portem massa desenganys. Hem estat massa temps despreocupats dels afers públics. Ens hem limitat a dir: «No hi entenen res»... «sempre s'ho maneguen com volen»... o bé, «ja s'ho faran, perquè s'hi ficaven».

I ara, què passarà?

Es trobaran persones capaces d'acceptar un lloc en el consistori? Els elegits, es veuran amb prou força per acceptar? Se sentiran realment recolzats pels seus electors? S'admetrà que persones joves ocupin llocs claus? Hi ha confiança de poder fer canviar determinades estructures?

La desconfiança i l'escepticisme són molt forts. Canviarem quelcom o haurem de deixar les coses com estan perquè encara no hem vençut l'apatia dels últims anys? Trobarem regidors nous i esperançats?

Tots aquests interrogants ens han mogut a presentar les opinions de tots els qui ja des d'ara volen ajudar a crear des d'aquestes pàgines, una autèntica consciència comunitària i democràtica. Tothom hi és convidat.

Les contestes fan referència a les següents preguntes:

1: Nom, edat i ocupació. 2: Afeccions preferides. 3: Amb quin sistema polític europeu simpatitza més? 4: Quins personatges de la vida pública del país admireu més? Citeu-ne tres. 5: Si vostè fos alcalde de Palamós, quins problemes abordaria primer? 6: Estaríeu d'acord amb l'aplicació de nou de l'Estatut del 32? 7: Com creu que ha d'ésser un Ajuntament democràtic? 8: Quins aspectes i per quin ordre de preferència hauria de cobrir el pressupost municipal? 9: Un fet positiu i un fet negatiu actuals a Palamós? 10: Quina postura pren envers la religió? 11: Quines són les necessitats culturals de Palamós? 12: Necessitats urbanístiques d'urgència a Palamós.

1. Joaquim Castanys Pérez.
   43 anys.
   Dependent de comerç.
2. Lectura, viatjar.
3. Social-demòcrata.
4. Tothom qui des d'un estament o altre treballa per un canvi refrendat pel poble, mereix admiració. Els demòcrates, Gil Robles, Ruiz Giménez o Tamames, encara que en diferents línies, estan entre aquests personatges.
5. Considerant que un alcalde sempre té problemes de gestió anterior, si fóra possible, atenció a la joventut, millores sanitàries, dedicació a la comunitat.
6. Sí, pel que representa pel poble català. Però avui hem de pensar en algunes modificacions.
7. Autèntic representant de tots els ciutadans.
8. Aquesta pregunta, feta més amunt, es pot contestar igual: Joventut, sanitat, comunitat.
9. La dedicació al jovent cada dia més positiva; la pèrdua, o el no aprofitament d'espais, verds, marítims o com se'n vulgui dir, en detriment de la comunitat.
10. Bastant passiva, poc practicant.
11. Totes les que aglutinin i facin moure la joventut a nivell popular.
12. Mercat cobert, poli-esportiu, tràfic, sobretot a l'estiu, per anomenar-ne alguns.

1. Josep Sala Serra.
   48 anys.
   Administratiu.
2. Lectura, més concretament temes socials, econòmics i polítics, per aquest ordre.
3. Democràtic-socialista.
4. Joaquim Ruiz-Giménez, ex-ministre d'Educació Nacional. Magí Pont Mestres, catedràtic d'hisenda pública de la Universitat Complutense de Barcelona. Antonio García-Pablos, defensor dels drets del consumidor.
5. Educació, Sanitat, Urbanisme.
6. Sí.
7. Representatiu, com a primer requisit.
8. Reitero el mateix ordre donat a la resposta 5.ª: Educació, Sanitat, Urbanisme.
9. Positiu: Em costa molt de trobar-lo. Això no vol dir que no ho sigui. Negatiu: Entre altres, la manca de consulta popular.
10. Positiva, sempre i quan procuri una actualització d'acord amb les premises del Vaticà II, donat que entenc que es queda quelcom desfasada de les actuals vivències.
11. Formació professional, Biblioteca Pública atraient, estímul a la participació dels joves en la cosa pública.
12. Arranjament de les clavagueres i dels barris perifèrics actualment molt abandonats.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04_n114

ASCENSORES MONTACARGAS

Enrique Cardellach y Hno S.A.

INGENIEROS INDUSTRIALES

SUCURSALES:

GERONA
Plaza Catedral, 1
Tel. (972) 20.32 33
Tel. (972) 20.02.21

TARRAGONA
Calle Rebolledo, 15
Tel. (977) 21.35.91

OFICINAS:
Calle Casanova, 27
Tel. (93) 254.50.08 (5 líneas)
BARCELONA - 11

Fábrica en BADALONA:
Calle Baldomero Solá, 64
Tel (93) 387.11.08
Tel. (93) 387.03.08

Servicio Técnico en PALAMÓS: Calle José Antonio, n.º 1 - Tel. (972) 31.54 62

Saló de Perruqueria

josep ferrer

PALAMÓS
Tels. 314.622 - 315.737
HORES CONVINGUDES

AMADEO CUADRADO
PINTOR
Pintura Decorativa, Industrial, Rótulos, Empapelados, etc.
Calle La Pesca, 43 - Tel. 31 47 60 de Palamós
San Antonio de Calonge (Gerona)

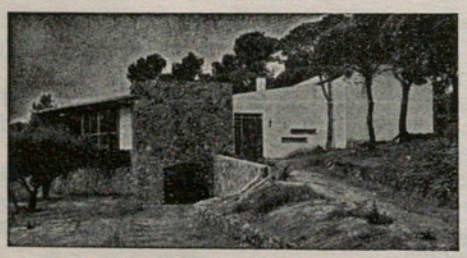

Construcciones y Reparaciones de Albañilería

CONSTRUCCIONES JOSÉ CORIS
c/. Riera, 28 - 2.ª
Teléfono 31 50 17
PALAMÓS (San Juan)

Marmolistería PALAMÓS
Jorge Falgueras Buscaróns
ESPECIALIDAD EN LÁPIDAS CEMENTERIO, APLACADOS, FACHADAS, COCINAS, ESCALERAS, MOSTRADORES Y BORDILLOS JARDINERÍA
Calle Balmes, s/n. PALAMÓS (Gerona)

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04. n114

esports

futbol

CLASSIFICACIÓ 26/1/76

3.er	Blanes	30
	Guíxols	28
	Caçà	27
	Llefià	25
	Lloret	25
	Salt	24
	Bufalà	23
	Arbúcies	21
	Llençà	20
	Palafolls	20
13.è	Palamós	19

CLASSIFICACIÓ 28/3/76

3.er	Blanes	39
	Caçà	37
	Llefià	36
	Lloret	35
	Guíxols	34
8.è	Palamós	33

Prevèiem el canvi a la classificació. Aquestes dades comparatives són una viva mostra del que era ja esperat.

Un gran salt, efectivament, és el que ha fet el Palamós C. F. Per molts potser és una sorpresa, però heus ací una gran realitat i una gran alegria pels afeccionats que sempre i a totes hores han aportat el seu estímul incondicional.

El Palamós C. F., segueix amb el mateix ritme. Fins ara a casa ens fa uns partits distrets i gairebé animats i a fora una mica desacompassats. Com sempre les causes no vull ser jo qui les comenti, doncs no sóc el més apropiat, de tota manera he de senyalar que el nostre Cabrera no és el mateix jugador de futbol que ens té acostumats a veure a casa, i si per nosaltres ha estat d'alguna manera el «salvador» de la davantera, a fora no demostra la confiança que l'afecció té dipositada en ell.

La nota més negativa del partit de Blanes va ésser ell i la gran falla d'en López en voler passar la pilota al porter tenint al davanter centre al seu costat. El partit pel demés va ésser insuls, mes, en contra del comentari que fa del mateix en el diari «Los Sitios», el corresponsal d'aquella localitat, he de dir que les poques jugades de perill autèntic varen sortir de les botes dels nostres jugadors.

En el partit disputat contra el Caçà (3-0), el Palamós C. F. ha rubricat d'una manera precisa el bon moment que atravessa. S'ha guanyat amb tots els ordres a un Caçà que s'ha vist impotent davant d'un Palamós llençat i amb ganes de guanyar. Una altra vegada més ha estat amb en Cabrera un dels pilars de l'equip, els dos encerts d'en Campderrós ja recuperat de la grip i una novetat que m'agradaria contemplar cada diumenge: el debut d'un juvenil. Aquesta vegada ha estat en «RAFA», jugador de classe, unida a una constitució física admirable, amb visió de jugada i amb un xut que fa que els porters tinguin els ulls oberts.

Seguint en aquest camí és difícil fracassar esportivament. Sols demano una continuïtat en aquesta labor de promoció pel bé del futbol palamosí.

MIQUEL MARTÍ

vela

La Federación Nacional de Vela está desarrollando gran actividad en la labor de selección de los regatistas que habrán de representar a España en las próximas Olimpiadas de Montreal. Un jalón de esa difícil tarea es la Regata Criterium del Solitario para la clase Finn que se corre en aguas de Palamós y cuya IV edición tuvo lugar los días 19, 20 y 21 de marzo bajo la organización directa de la FNV y la colaboración del Club Náutico Costa Brava. Se componía la regata de cinco pruebas de las que se corrieron dos el día 19, dos el 20 y la quinta el 21, los tres días con vientos flojos del SW, muy manejables y tiempo espléndido. Se clasificaron 16 embarcaciones y en la general conquistaron los primeros puestos, 1.º, Joaquín Blanco; 2.º, José L. Doreste, ambos del RCN Las Palmas, muy igualados y muy destacados de los demás; 3.º, Jesús Turró, del CN Vilasar; 4.º Gerardo Seelinger, del CN Arenys, y 5.º, Rafael Conde, del RCN Las Palmas.

Finn (una sola vela, un solo tripulante), 470, Tempest y Flying Dutchmann son las cuatro clases olímpicas. En la clase Finn figuran ahora como preseleccionados los patrones Blanco, Doreste, Seelinger y Turró; y en la clase 470, Estela, Campos Gutiérrez y Gorostegui. A través de varias pruebas que culminarán en la Semana de Kiel, quedará designado el primer clasificado para cada clase. Para la clase Tempest está ya designado Félix Gancedo y para la Flying Duchtmann, Benavides, este último residente en Palamós, como monitor de la Escuela Nacional de Vela.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n 114

J. BUXEDA

PINTOR - DECORADOR

Moquetas
Empapelados
Revestimientos
Murales

Córcega, 46 - Teléfono 31 64 38
PALAMÓS

EMILIO MATÓ

Suministros para la Construcción
y Decoración

Muebles Cocina
Sanitario
Azulejos
Terrazo
Fibrocemento

Carretera de Gerona, 72
Teléfono 31 40 82
PALAMÓS

HOMS

ELECTRODOMÈSTICS
SO - RÀDIO - TV
DISCS - CASSETTS

Avda. Generalíssim, 39
Tels. 314 597 - 315 892
PALAMÓS

BITACORA
PALAMOS

bar
FRANKFURTER
cerveceria

Calle Nueva, 3

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04. n114

teatre

— Per tercer any consecutil, i cada vegada amb una participació més nombrosa, s'atansa novament el Concurs de Teatre Infantil «Vila de Palamós», iniciativa de «LA GESPA» que està donant uns fruits sorprenents. Recordem en aquest sentit, la magnífica actuació d'un nou membre del grup, procedent d'un elenc de teatre infantil, en el muntatge de «Dins un gruix de vellut».

— Seria bo que tots aquests vailets que ultrapassen l'edat màxima admesa de cara al Concurs, poguessin desenvolupar llur tasca en altres grups o bé dins la mateixa Agrupació Teatral «L.G.». Potser seria demanar massa al grup palamosí, però ben segur que dins del si de l'Agrupació hi ha gent amb iniciatives, prou capaç d'articular quelcom semblant a un grup filial o més.

— La solució tal vegada seria procurar de captar col·laboradors que en lloc de dedicar-se als afers estrictament artístics a nivell d'actors, directors, escenògrafs, etc..., volguessin participar en aquest aparell cultural d'un mode més profà, però necessari en definitiva: organitzar administrativament les diverses activitats de l'Agrupació. Aleshores, per exemple, «LA GESPA» ens podria oferir alguns muntatges més dels que ara ens pot presentar, i cap actor no romandria de braços plegats. Oi que no sembla tan difícil?

— A cau d'orella se m'ha assabentat que el proper muntatge del grup palamosí serà una mica especial, i diferent de les darreres obres. Es tracta d'una obra de Manuel de Pedrolo, de la qual ja he fet referència en el número de gener-febrer: **«Homes i no».** Suposant que els rumors siguin prou consistents i la idea prengui forma, augurem, si menys no, una diversitat de criteris que seria bo que es confrontessin en una sessió de Teatre-Fòrum.

— En un altre nivell de coses, a la Ciutat Comtal les coses no han rutllat massa bé pel que fa al Teatre Català. Les úniques obres de qualitat que han ocupat les cartelleres comercials de la ciutat, han estat l'espectacle poètic-musical «FULGOR I MUERTE DE JOAQUIN MURRIETA», de Pablo Neruda, i el muntatge en castellà del grup barceloní «Ziasos», «VIA CRUCIS DE UN PEQUEÑO BURGUES». Ambdues obres referenciades, deixant de banda la qüestió idiomàtica, són d'una qualitat ben palesa.

— Amb bastants anys de retard arriba a Barcelona la famosa capdavantera de les òperes-rock: «HAIR»; una obra que en el moment de la seva estrena pretenia exposar l'actitud del jovent nord-americà envers la política bel·licista del seu propi país, i que simbolitzaren externament deixant-se créixer il·limitadament llur «hair», és a dir, llur cabell. Si l'afer del Vietnam s'ha solventat, més o menys tràgicament, val a dir que qualsevol petit país s'arrisca avui dia d'esdevenir un nou Vietnam o una nova Angola. Per això crec que, malgrat els anys passats d'ençà de la seva estrena, «HAIR» és un espectacle que gaudeix de plena vigència i que cal presenciar.

— Basada en la coneguda obra «ANIMAL FARM», del subtil escriptor socio-polític anglès George Orwell, s'ha esdevingut per aquests dies al Teatre Romea l'estrena de la primera òpera-rock en català, anomenada igualment «GRANJA ANIMAL». Aquest musical es deu a la col·laboració, quant a lletra i música, de Joan Vives i Lluís M. Ros. El grup artístic ve encapçalat pel conegut cantautor Joan Baptista Humet.

És aquest, tanmateix, un dels camins que ens ha de menar a un Teatre Català, si més no, més majoritari i menys discriminat? Esperem que es repeteixi ací el succés de «EL RETAULE DEL FLAUTISTA», de Teixidor, i que la reacció dels empresaris del país sigui decididament positiva. Això darrer, però, ja són, com solem dir, figues d'un altre paner...

ENRIC MARSAL

3.er Concurs de Teatre Infantil

Cal felicitar-se per la bona acollida del tercer Concurs de Teatre Infantil, en el que hi participen 18 obres. Les representacions tindran lloc a la «Casa Municipal» els dissabtes a les 7 del vespre i els diumenges a les 12 del migdia. La programació és la següent:

11 d'abril: «EN EL OESTE HAY INDIOS», pel grup «El far».
17 d'abril: «PATUFET», pel grup «Xivalbà».
18 d'abril: «L'ALTRA CARA DE LA LLUNA», pel grup «B.U.P.-A».
24 d'abril: «SUPERTOT», pel grup «Vilarromà».
25 d'abril: «EL JARDÍ D'EN FLAIRE-NAS», pel grup «Tramuntana».
1 de maig: «EL PETIT PRÍNCEP», pel grup «Maristes-Girona».
2 de maig: «LA TIA D'AMÈRICA», pel grup «La Salle».
8 de maig: «¡DOS, UNO, CERO!, COHETE EN ORBITA», pel grup «Fantasías».
9 de maig: «EL RELEVO», pel grup «B.U.P.-B».
15 de maig: «HA FUGIT UN CAVALL», pel grup «Esplai-St. Antoni».
16 de maig: «TITIRIMUNDI», pel grup «Esplai St. Antoni».
22 de maig: «EL PLANETA DEL PROFESSOR CLOSCABUIDA», pel grup «C.E.P.»
23 de maig: «RONDALLES DE COLORS», pel grup «Capgirell».
27 de maig: «FARSAS CONTEMPORANEAS», pel grup «Tespis».
29 de maig: «EL QUE FA EL VELL DE CASA, SEMPRE ESTÀ BÉ», pel grup «El far».
30 de maig: «PLET PER L'OMBRA D'UN RUC», pel grup «M.I.J.A.C».
5 de juny: «EL PRÍNCEP FELIÇ», pel grup «Picarols».
6 de juny: «LA LLAVE EN EL DESVAN», pel grup «Arión».

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n114

agenda

• **Serveis mèdics de guàrdia en dies festius:**

Maig: Dia 1, Dr. Galí
Dia 2: Dr. Soler.
Dia 9: Dr. Dalmau.
Dia 16: Dr. Robau.
Dia 23: Dra. González.
Dia 27: Dr. Galí.
Dia 30: Dr. Soler.

• **Farmàcies de guàrdia les 24 hores del dia:**

Maig: Del 2 al 8: J. Prat.
Del 9 al 15: J. Massaneda.
Del 16 al 22: Costart.
Del 23 al 29: V. Clarés.

• **L'Associació La Salle organitza:**

— CONCERT de música, el 16 d'abril (divendres sant) a les 10 de la nit. QUARTET TARRAGÓ de guitarres. Està format per Laura Almerich, Manuel Clavé, Jordi Docidna i Josep Joan Henríquez.

Interpretaran peces de F. Guerrero, A. Ruiz-Pipó, Stravinsky i J. S. Bach.

— CONFERÈNCIES. El dia 10 d'abril, l'ANTON CAÑELLES dissertarà sobre el tema: «COMUNITAT I DEMOCRÀCIA».

I el dia 8 de maig ho farà en SALVADOR MILLET BEL.

— Esperen confirmació encara els recitals d'en Llach i en Pi de la Serra.

•**I Concurs infantil comarcal de Pintura Esportiva.** Organizado por la delegación local de la Juventud y patrocinado por el Ayuntamiento. Previsto para el mes de junio. Para más información, Casa de la Juventud, calle Mn. Jacinto Verdaguer.

• **V Festival de la Cançó Marinera.**

Han sortit ja les bases que regiran el festival d'enguany. L'admissió de les cançons originals acabarà el dia 15 de juny. Els premis són de 40.000, 25.000 i 15.000 pessetes. El festival tindrà lloc els dies 17 i 18 de juliol. Més informació pels interessats a l'Ajuntament o a Informació i Turisme.

cinema

En la mort de Luchino Visconti

El dijous dia 18 de març, teníem l'oportunitat de veure a TVE la pel·lícula «Il gattopardo» de Luchino Visconti. Casualment era doble notícia pel que representava com a obra d'art, i pel fet de projectar-se casualment l'endemà de la mort del seu director.

Luchino Visconti havia nascut a Milà (Milano) l'any 1906 en el si d'una família noble de profunda formació artística; el 1936 treballà a França com ajudant de direcció de Jean Renoir, la qual cosa el marcà realment com a home de cinema. A Itàlia, s'afegiria als intel·lectuals que lluitaven en aquell moment contra el feixisme.

Pel·lícules com «Il gattopardo», «Morte a Venezia», «Ludwig», «La caduta degli dei», «Gruppo de familia in un interno», i, en general, tota la seva darrera producció, són una crònica exquisida però sobretot nostàlgica de la desaparició d'un món, d'una època, en una paraula, del pas del temps. Més enllà de la mort física dels personatges, el preocupava la mort d'un temps del qual se sentia producte. Tot i així, Visconti sentia fascinació per la joventut. Tot just fa un parell de mesos, havia declarat a «Il mondo»: «LA VIDA ÉS UN CAMP DE BATALLA. HI HA CONFLICTES ENTRE JOVES I VELLS; LA JOVENTUT AMB EL SEU ENCÍS, LA SEVA VITALITAT, LA SEVA IRRACIONALITAT I LA SEVA OBSTINACIÓ EN NO VOLER CREURE, ELS VELLS SENSE ILLUSIONS, TANCATS DINS ELS SEUS RECORDS, SATISFETS AMB LA SEVA PRÒPIA CULTURA I EXPERIÈNCIA».

Difícilment haurem vist a actors com Burt Lancaster, Alain Delon, Helmut Berger, Claudia Cardinale en treballs millors als que Visconti els havia encomanat.

Val a dir que tres de les millors pel·lícules que en en aquests moments es

FUTURET INCÒGNIT i REMORER:

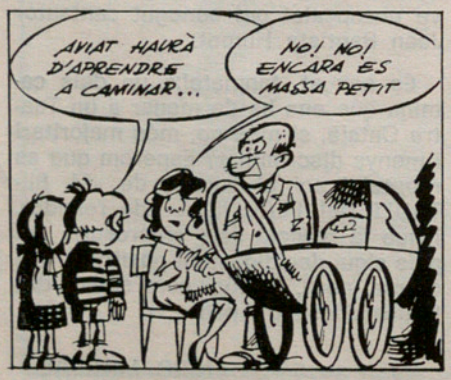

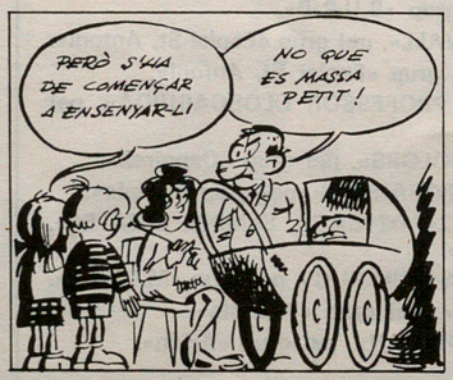

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04.n114

projecten als cinemes de Barcelona, pertanyen a Luchino Visconti. Em refereixo, és clar, a «La caduta degli dei», «Gruppo de famiglia in un interno» i «Vague stelle de l'orsa» (en castellà «La caída de los dioses», «Confidencias» i «Sandra» respectivament).

M. C. PRATS

música

Cançó i Discs

D'ençà dels primers intents de fer una música i unes cançons amb la nostra llengua i per al nostre país, les coses han canviat molt. La línia musical en aquells començaments estava definida, quasi totalment, per una sola tendència, la popular; ara, després d'uns anys d'evolució ha arribat a desmembrar-se en tants estils com cantants hi ha.

El fet d'evolucionar, que allunya un intèrpret dels seus inicis com a tal, no vol dir que aquest s'aparti de la postura que en el seu començament tenia envers el poble; com tampoc no és lògic pensar que un cantant, pel sol fet de comptar amb gran acceptació popular, és més conscient que els altres de la situació del país.

A l'hora d'apreciar el valor artístic d'un dels nostres intèrprets, cal primer que escoltem seriosament la seva producció. És quasi incomprensible la diferència de venda de discs, que actualment hi ha entre uns cantants i els altres, que no són precisament sempre els més dolents. Nosaltres, que volem ésser tan conscients de la situació de la nostra cultura, deixem que la publicitat faci «ídols» i enfonsi bons artistes de la manera més senzilla i davant dels nostres ulls.

Per fi, intentant de combatre la general manca d'informació, principal causa del desconeixement musical en què es troba molta gent, crec que és important citar les darreres sortides al mercat dels discs d'alguns dels nostres músics. El més recent és el d'en Lluís Llach, anomenat «Gener 76», que no aporta res de nou de la seva producció, és a dir, les cançons les trobarem als darrers LP, i es limita a ésser un document històric d'un dia important per al nostre país.

Fa bastant més temps, van sortir els dics d'Ovidi Montllor i M.ª del Mar Bonet, gravats en directe en el recital de l'Olympia de París. Les dues gravacions manifesten el constant esforç d'interpretació i la personalitat d'estil d'aquests cantants, que quasi diria, són els millors que tenim.

Per un altre camí, molt diferent, Toti Soler va gravar «El cant monjo», potser un dels millors que han sortit darrerament. Pau Riba va treure «Electrònic, Alquimístic, Àcid, Xoc», en el qual ens mostra el seu inconfusible rock. I més recentment van aparèixer «Chichonera cat» de la & Baptista; un disc de Barcelona Traction, abans New Jaz Trio; «Ocells de més enllà» de Jordi Sabatés, acompanyat pels millors músics de Barcelona; i un grup de València, «Al Tall», cantant cançons populars.

TERE ROMANÍ

esperança d'alguns i d'altres també

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n 114

TUBOS FLEXIBLES PARA EL RAMO DEL AUTOMOVIL

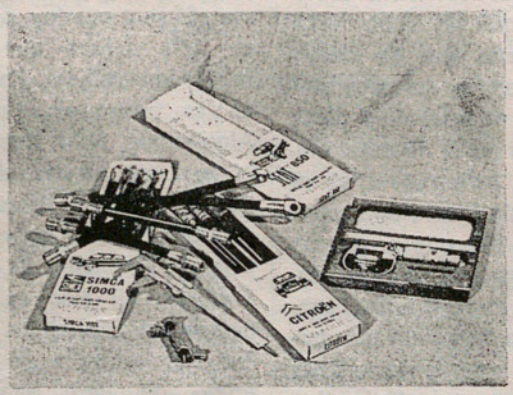

Exija siempre calidad

VINCKE

VINCKE, S.A.
Mallorca, 15 - PALAMOS (GERONA)
Telegramas: VINCKE
Teléfono 31 44 50 (ocho líneas)
Telex 57128

Félix Ribera e Hijos

Consignatarios de buques
Agentes de Aduanas

AGENTES DE

YBARRA Y Cía. - NAVIERA AZNAR
KELLER LINE - ITALIA
E. N. ELCANO
D. G. NEPTUN - NEASA
SVENSKA LLOYD - ROB SLOMAN
MONTSHIP LINES - CAPO LINE

Avda. Gral. Franco, 89
PALAMÓS

Teléfono 31 44 00
Telegramas "FRIBERA"

Viader

OBJETOS REGALO
LISTAS DE BODA

Avda. Generalísimo, 46
Teléfono 31 52 86
PALAMÓS

JOYERÍA - RELOJERÍA

ROURE
Calle Oriente - Edificio JAUME II
Tel. 31 55 89 - PALAMÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n 114

Crosta i Molla

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04-n 114

registro civil

Movimiento demográfico del mes de Marzo:

NACIMIENTOS

Dia 1, Francisco Ruiz Ruiz; María Figueras Martí. Día 4, Andrés Agustín Rodríguez Gallego. Día 6, Verónica Bachs Plana. Día 9, César Romeo Martín; Elizabet Moreno Bermudo. Día 10, María Juscafresa Fernández. Día 14, Oscar García Alvarez. Día 16, Amadeo Fernández García. Día 18, Rocío Escudero López; Isabel Royán Martínez. Día 21, Javier Games Monje; Noelia Ciutat Moreno; Sara Ponsatí Sánchez.

MATRIMONIOS

Día 6, Esteban Baños Sánchez con Remedios Fernandez Pérez. Día 12, Manuel Tavero Galán con Francisca Rodríguez Sierra. Día 13, Pedro Arquer Porcel con Carmen Pérez de Tudela Llorca; Antonio Osuna Morgado con Remedios Albiol Cabrera. Día 19, José María Muñoz Fernández con Soledad Agustí Campón. Día 20, José García Navarro con María Grau Machuca. Día 29, Félix José Gómez Corcuera con María Dolores Massa Esteve; Miguel-Ricardo Brull Aixarch con Nuria Ramonet Ribot.

DEFUNCIONES

Día 1, Víctor Carbó Roig, 53 años; Agustín Ferriol Estartit, 73. Día 3, Eduardo Bassart Brunet, 42. Día 5, María Polit Calabús, 79; Eulalia Pérez Navas, 81. Día 9, Pelayo Perxes Tauler, 82, Día 13, Pedro Coll Masaneda, 82. Día 26, Alejandro Gerónimo Jalón Villarcorta, 5 meses. Día 30, Dolores Salis Bota, 70 años.

Confitería
COLLBONI
Signo de buen paladar
PALAMÓS

Transportes Vda. de D. OLIVER
Ancha, 2 y 4
Tel. 31 44 46
PALAMÓS
Playa de Aro - Calonge y San Antonio de Calonge
PALAFRUGELL: Calle Caballers, 23 - Teléfono 30 01 39
Llafranch - Calella - Tamariu - Bagur
BARCELONA: Aragón, 386 - Teléfono 225 81 50
GERONA: Norte, 18 - Teléfono 20 35 44
SAN FELIU DE GUIXOLS: Calle Mayor, 40 - Teléfono 32 02 75

ventanal de la caridad

Dirigido por CÁRITAS DIOCESANA DE GERONA
c/. Francisco de Ciurana, 10 - Teléfono 20.49.80

Al presentar las peticiones de este mes, hacemos una llamada de URGENCIA, para el número 725; debido a la exigencia de un aval al paciente, Cáritas Diocesana ha salido como responsable de dicha situación.

N.º 722. — 20.000 pesetas hacen falta para evitar el desahucio de vivienda de familia, cuyo cabeza, actualmente, está sin trabajo, y con tres hijos menores.

N.º 723. — Familia, con escasos ingresos económicos, y 6 hijos menores, ha contraído deudas de alquiler por pesetas 27.875.

N.º 724. — Matrimonio anciano, cuya esposa se encuentra imposibilitada, y con escasa jubilación, solicita 10.000 pesetas para una silla de ruedas.

N.º 725. — Joven de 23 años (hijo único, familia trabajadora del campo, sin recursos económicos, ni Seguridad Social) necesita 150.000 pesetas para un mes internamiento en una clínica y operación «urgente» columna vertebral, por motivo de accidente, para evitar invalidez total.

Los donativos se admiten tanto por el importe total como para cubrir parte de la petición.

bahía

Movimiento portuario del mes de marzo:

Martes, 9: Motonave **Thies,** de nacionalidad alemana occidental, procedencia Karlstad, descargó 1.000 tons. de madera en tablas.

Miércoles, 10: Motonave francesa **Gignac,** cargó 438 toneladas de tochanas destino Trípoli.

Jueves, 11: Motonave española **Rolón Oro,** cargó 525 toneladas de tochanas para Trípoli.

Sábado, 13: Motonave danesa **Michigan,** descargó 640 toneladas de pulpa de madera, procedencia Panamá-City, Florida.

Miércoles, 24: Motonave francesa **Anahita,** cargó 1.050 tons. de tochanas para Trípoli.

Martes, 30: Motonave española **Playa Dorada,** descargó 450 tons. de sal, procedencia Santa Pola.

Las exportaciones sumaron un total de 2.013 tons. en tres embarques, los tres de tochanas para Libia. Hubo dos operaciones de importación con un total de 1.640 tons. de madera en tablas y pulpa. Y en cabotaje, una llegada de 450 tons. de sal. En medio de la prolongada penuria de nuestro movimiento portuario, el mes de marzo presenta algo más de animación, que deseamos vaya en aumento.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-04. n 114

A Banca Catalana no us haureu d'esperar mai durant un cigarret sencer.

A Banca Catalana apreciem al màxim el vostre temps. En cap de les nostres oficines no us haureu d'esperar gaire temps per a efectuar totes les gestions que us calguin.
Creiem en la mecanització tant com en el valor del vostre temps i del nostre temps. Això no obstant, quan ho cregueu necessari, podem fumar plegats un paquet sencer.

BANCA CATALANA
Voluntat de renovació i de servei.

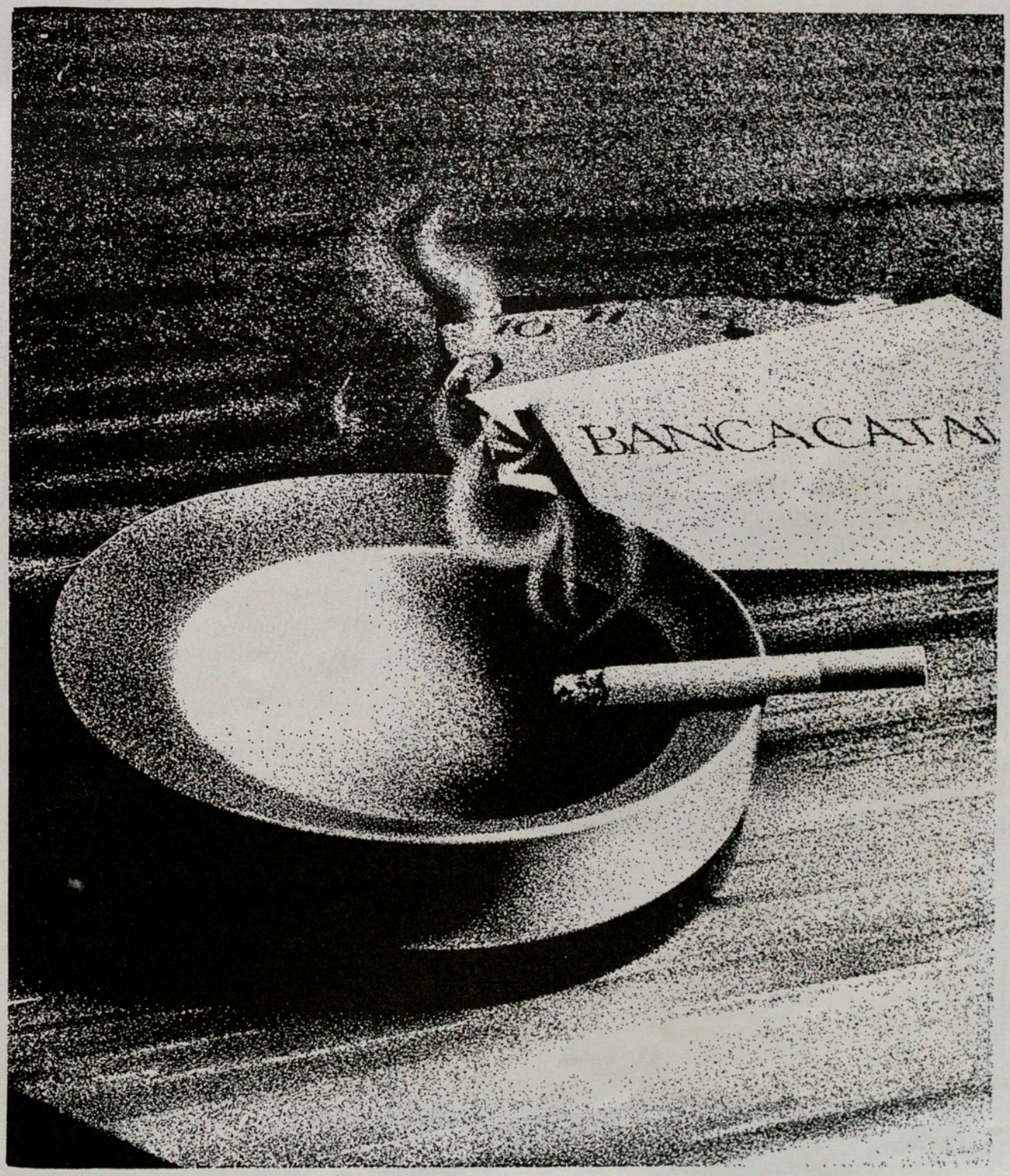

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_04. n114

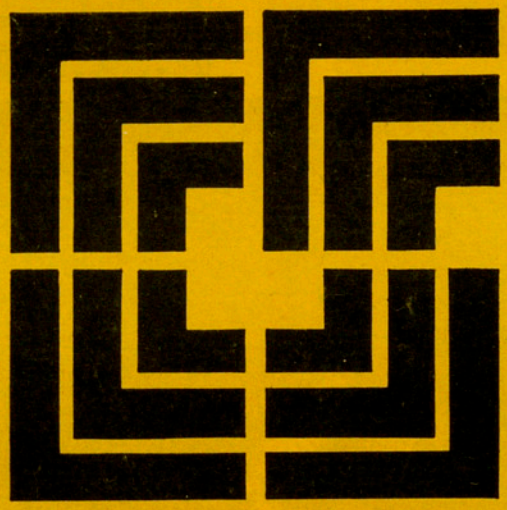

CASA SALA S/A

materiales para la construcción

* saneamiento y accesorios para cuartos de baño
* muebles de cocina
* revestimientos y pavimentos
* material cerámico y gres
* moquetas y parquets

SALA COLOCACIONES S/L

Instalador oficial de los productos ASFALTEX

Impermeabilizaciones, aislamientos, revestimientos, pavimentos, y colocaciones especiales para la construcción.

Oficinas y Exposición:
c/. Muelle, 9 - Tel. 31 47 12 - 31 47 16

Almacén:
c/. Fuente, 8 (S. Juan) - Tel. 31 50 50
PALAMOS (Gerona)

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós